

GYOMAI ÚJSÁG

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Negyedévre 1'30 P, Fél évre 2'60 P, Egész évre 5'20 P.

Befizetések postacsekken:

„Hungária-nyomda Gyoma” csekkszám 18.280.

Lapzárta csütörtök este 6 óra.

Megjelenik minden szombaton reggel.

Felélős szerkesztő: ifj. WAGNER MÁRTON

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

„HUNGÁRIA” KÖNYVNYOMDA

Gyoma, Kossuth Lajos utca 64.

Telefon: 22.

Hirdetések díjszabásai:

Egyhasábos (55 mm széles) 1 cm. magas hirdetés 20 fillér. Ötszöri hirdetésnél 10 százalék, tizszerinél 15 százalék, 1 negyedévi hirdetésnél 20 százalék és félévi hirdetés esetén 25 százalék kedvezményt adunk.

HUSVÉT.

Írta: Dr. BALTAZÁR DEZSŐ.

Milyen szép lenne, ha átadhatnánk lelkünket teljesen annak a boldog lelkiségnek, amit a husvét jelent. Milyen felemelő lenne lerázva minden földiséget a feltámadás hitének, valóságának szárnyain felemelkedni oda a fényes magasságba, ahol már kimarad a boldogtalan föld a szem távolából és csak az Isten dicsőségének minden homály és setétség felett diadalmaskodó győztes világsága látszik. De nem lehet. Husvétkor is a földön járunk s a föld eszünkbe juttat minden gondot, bánatot, bajt. Husvétkor sem tűnnek el sebhelyeink, amelyekben egy nehéz, küzdelmes, szenvedéses élet fájó nyomai látszanak. Ezzel az érzésünkkel és megállapításunkkal nem letünk hűtlenek a történelmi husvét jelentményeihez.

Ime a megholt és feltámadott Jézus, a halál felett diadalmaskodó egyetlen Király sem szállt a sírból egyenesen a mennyek országába. A sírtól a Táborhegyéig vezető útra Jézus is szánt negyven napot. Ha megtörtént is a husvét története anyagot, testet, földet lenyügöző, felülmuló, legyőző hatalma szerint, Jézus mégis visszalépett a földre. Beleadta magát újra a kételyek bántó, a földi élet fárasztó zavarodottságaiba. Utánament vérző aggodalommal azoknak, akiket szeretett: a vakon maradt szemek felnyitásának szomorúan dicső munkáját végeztette az emmausi úton: a félelmek mögött bezárt ajtókon átaltörte magát: Tamást a világ millió meg

millió kétkedőivel egybe sértett lelke önérzetével, nyílt sebeinek bizonyágaival térdre kényszerítette: végignézte a nagy sivárságot, amely halála nyomán átalsepert a hitet valló lelkek világán is. Szóval a történelmi husvétnak is voltak bőséggel árnyai.

Micsoda mértőföldesekké nőttek meg a mostani husvét árnyai! Legörnyed a lélek, ha számbaveszi a nyomorúságnak azt az ártatlan setétségét, amely a husvét örömének derűjével szemben felsorakozik. Inkább nagypéntek, mint husvét felé hajlik el a világ állapotának jelző iránytűje. Nem lenne végleges baj ez sem, ha a nagypéntek felemelő, megdicsőítő áldozatától, Jézus példájától tanulnának azok jóságot, szeretetet, akik mint a világ s az országok vénei, főpapjai, irástudói ott állanak, ülnek, hivalkodnak és pompáznak a hatalom széken. Fájdalom, hogy sem nagypéntek, önfeláldozó példája, sem husvét dicsőségszerző utmutatása nem fog rajtok. Ezek ma is a Barabásokat bocsátgatják szabadon s ha nem is harsogják, némán mégis cselekszik a „feszítsd meg”-et mindennel, ami a Jézus szent szerelméhez tartozik. Ezek ma is nyomják bibort és bársonyt, fényt és drágaságokat tartó vállaik minden erejével a sírszájánál levő sziklakövet, hogy valamiképen el ne indulhasson feltámadásra az igazság és kikeletre ne zsendülhessen a népboldogság elfemetett reménye.

Nekünk magyaroknak aztán a husvét bánatából, nyomorúságából, setétségéből legbőségesebben kijutott. Mi is messze állunk ugyan a

szenvedő Jézus példájától bűneink miatt, de mégis közelebb más nemzeteknél ártatlan szenvedéseink, szenvedő ártatlanságaink érdemével. Nekünk sokszoros hosszúsággal és vastagsággal mérték ki a keresztet: nekünk élesebb és tüzeesebb szeget adott minden másoknál a világ igazságtalansága. Az igazságtalan szenvedtetők nem csak a kerítésen kívül vannak. „Közöttünk jár a Judás lelke”. A közöttünk levő judási lélek nem dobta el, nem szórta széjjel a magyar nép java elárulásának vérdíjas pénzeit, sőt ezzel a pénzzel hosszabbítja és rosszabbítja magyar Golgotánk kinjait.

Ez a judás-pérez gyűlt össze hatalommá. Ez keményedett kösziklává. Ez gördült az elfemetett boldogságunk sírja szájához. Ez a halál. Ez az átok rajtunk.

Nagypéntektől nem fogadjuk el, hogy meghaltunk volna. A magyar nép él. A magyar nép lát, érez, gondolkodik, emlékezik és elsorvadat kezeivel is jegyez. Jegyzi a napokat, amelyeket az ő rovására vesztegetnek el; amelyeknek hosszúságát az ő kárára nyújtják. Jegyzi a beszédek és szenvedése keresztjén összeméri a cselekedetekkel. Az erejét pedig a sírban is gyűjti, mert még sirjaul is édesnek és hatalomnak, vigasztalónak és feltámasztónak tartja a magyar földet. És hiszi, hogy ebből a földből, ezen a földön lesz még feltámadás! A maga erejének összefogásával először abból a sírből tör ki, amelyet itthon ástak neki, aztán ezzel a felébredt erővel a Trianon sírjából is „kitor és eget kér”.

Képviselőtestületi közgyűlés.

Gyoma község képviselőtestülete április hó 11-én rendes közgyűlést tartott, melyről az alábbiakban számolunk be.

Csudaballa közigazgatási szükségletének biztosítása ügyében egyelőre akként intézkedtek, hogy hetenként egyszer egy tisztviselő ki fog oda szállni.

A normálstátussal elrendelt tisztviselői állásokat (végrehajtó helyettes és pénzügyi ellenőr) beszüntelték és az elrendelt 4 díjnoki állás megszervezését kimondotta. Balogh Imre, Szabó József és Beinschróth M. a javaslat ellen szavaztak.

Nagyobb vitát váltott ki a II. sz. Vadászársaság haszonbér mérséklés iránti kérelme. Az Elöljáróság a kérvényben felsoroltakat méltányolva 40 százalékos haszonbér leszállítást javasolt, a községi főjegyző pedig annak elutasítását javasolta. Harlstein Ignác, Répás Pál a leszállítás mellett, dr. Christián Kálmán, Kató Lajos jzö pedig a leszállítás ellen szóialtak fel. A képviselőtestület 19 szavazattal 6 ellen akként határozott, hogy a haszonbért 40 százalékkal leszállítja.

Papp József szeszfőzdei üzemvezető kérelmére, hogy hivatalos órán túli munkálkodásáért a líszta jövedelem 15 százaléka adassék részére, az előljáróság javaslata értelmében részére 10. százalék szavaztatott meg.

Főjegyző kérelmére a képviselőtestület a fizelési osztály szerinti járó költözködési segélyt egyhangulag megszavazta.

Csonli István községi kötelekbe való felvételét kimondotta s Beinschróth Márton felszólalására a lakosítási díjat 5 pengőre mérsékelte.

Grimm Lajosné illetőségét, tekintve, hogy 40 év óta itt adót nem fizetett s Veszprémben bérlete volt — megtagadta. Bucci István illetőségét szintén megtagadta.

Minden rendszerű akkumulátor
szakszerű töltését vállalja

LACH MIHÁLY

III., ker. Fegyverneki utca 7.

Engedélyezte a szükséges kiadások fedezetére függőkölcsön felvételét.

Janecsek Irén kérelmét teljesítette s a község kötelekébe való felvételét kilátásba helyezte.

Napirenden volt újból a község betétkövetelésének biztosítása. Ez ügyben a község mindenről határozott — határidő szabott meg, 15 napot, az érdekelt Takarékpénztár javaslata ellenére, — bekebelezési okirat s egyéb biztosítékok adásáról határozott — csak arról nem határozott, hogy a Takaréknak a kibontakozásra irányuló javaslatát elfogadja-e, vagy nem? Így szerintünk az ügy végleges megoldást most sem nyert s nyugvó pontra nem jutott.

Kisebb segélyezési ügyek tárgyalása után az összes iskolák zárszámadásait tárgyalta le s azokat elfogadta. A gyűlés délben ért véget.

A Békésmegyei Egyetemi Ifjak Köre

husvét vasárnap este tartja 40 éves jubileumi műsoros esztét a Békésmegyei Kaszinóban Békésgyulán. Ezúton is tisztelttel meghívjuk mindazokat, akik a Körnek tagjai voltak vagy a Kör és a jubileum iránt érdeklődést tanúsítanak, mert mindenkinek a címét nem tudtuk megszerezni.

A Kör 40 éves mulijához

méltó jubileumi műsor után tánc lesz reggelig.

Meghívók igényelhetők: A Kör címén. Budapest, IX. ker. Liliom utca 15. és dr. Blahó

Dezső urnát, Békésgyula, Nagyvárad utca 10. sz. alatt.

Mindenkit szívből köszönünk és szeretettel várunk. Elnökség.

Alföldi Zöldmező Szövetség.

Ezzel a szép névvel alakították meg lelkes emberek azt a Szövetséget, mely a Duna-Tisza-közén már értékes eredménnyel vezette rá az ottani gazdákat legelőik és réjtjeik szakszerű gondozására s ezzel lehetővé tették a nagyobb számú állattenyésztést, ennek velejárójaként a több trágyatermelést s végeredményében elérik a föld nagyobb termőképességét. Nem áll meg a Zöldmező Szövetség a Duna-Tisza-közén, hanem áldásos működését kiterjesztette az egész országra és a földművelésügyi minisztérium támogatásával tanfolyamokat rendez, melyeken megajánlják a gazdákat a legelők kezelésére s az állattenyésztéssel kapcsolatos hasznos tudnivalókra. Ilyen tanfolyamot rendeztek április 2—9 között Békéscsabán is, melyen Gyomáról részt vettek: Nagy Károly, Putnoki Antal és Erdős Ferenc. Békéscsaba legelő gazdái közül 13-an, Békéscsaba 2, Köröstarcsáról 2, Csorvásról 1, Körösladányból 1, Öcsödről 1, Gyuláról 3-an vettek részt, így a négy gyomaival együtt 27-en kaptak a vármegyénkből bizonyítványt arról, hogy a tan-

folyamot hallgatták. A tanfolyam tananyaga volt: Réti és legelőgazdaság 10 elméleti és 6 gyakorlati óra; állategészségügy 2 óra; állattenyésztés 6 elméleti és 2 gyakorlati óra; növénytermelés 4 elméleti és 2 gyakorlati óra; törvényismeret és gazdaszervezkedés 1-1 óra.

Előadók voltak: Hnilitshka Antal m. kir. gazdasági felügyelő, dr. Piukovich József főszolgabíró, az Alföldi Zöldmező Szövetség alelnöke, Benedek Pál földmívelési iskolai igazgató, v. Végh Gyula földmívelési iskolai tanár.

Az előadók mind kiválóak voltak. Az öreg diákok és előadók az elbúcsúzáskor meleg barátsággal váltak el egymástól.

Az első napokban különösen Hnilitshka Antal gazdasági felügyelő volt állandóan a csabai öreggazdák kérdéses-pergőfüze alatt, de ő a gazdasági anyag elméleti és gyakorlati felkészültségével még a hitellenkedő gazdák előtt is nagy tekintélyt ért el. A záróvizsga nagyszerű eredménye is nagyrészt az övé volt. Világos, következetes és állandóan derűs

előadása egy percig sem volt unalmas vagy fárasztó.

Dr. Piukovich József főszolgabíró a gazdasági, de különösen a réti és legelőkre vonatkozó törvények ismeretével és a gazdaszervezkedés erkölcsi és anyagi előnyeinek feltárással világította meg a gazdák érdekeit megvédéséhez vezető egyetlen lehetőséget, a gazdaszervezkedést.

Benedek Pál igazgató és vitéz Végh Gyula tanár szintén hasznos útravalóval látták el a hallgatókat.

Vármegyénk nyolc községből vettek részt a tanfolyamon. Az alapos előkészítés után hihetjük, hogy e nyolc községben a közlegelők kezelése a jövőben helyesebb irányba kerül. Nem gondolunk kivihetetlen, költséges kezelésre, hanem csak annyira, amennyit a mai körülmények között elbírnak a közbirtokosság. Hogy csak egy most időszerű dolgot is említsünk: Községi vezetőségünknek nem kis gondot okozott, a Horthy Miklós és Hősök Emlék útján az útpadkákról összegyűlt kaparékkal mit csináljanak? Eddig mintegy 115 kocsi ilyen kaparékot, kocsinként 50 fillérért, utcák feltöltésére fordították. Akik a tanfolyamon részt vettek tudják, hogy ezt a kaparékot, mely az évközben felgyülemlett állati trágyából, elhullott szalmából, falevelekből és föld keverékből áll, keveréktrágyaként kell feldolgozni és úgy értékesíteni. Feltöltésre

MEZŐGAZDASÁGUNK MEGSZERVEZÉSE.

Írta: Lovag MANZ GYÖRGY.

A szövetkezet jövedelemforrásai. (5)

Minden gazdasági szervezetnek első gyermekbetegsége a pénzhány. Ennek oka rendszeresen abban található, hogy alakulása alkalmával máris túlméretezi adminisztratív apparátusát és hamarabb alakul meg, mint biztosította volna a megfelelő tagok számát. A pénzhányon úgy szoktak legalább átmenetileg segíteni, hogy ugynevezett részesedési jegyeket bocsátanak ki, amelyeknek száma képezi később a tagok méreteinek indexét, ugyszintén az esetleges hasznosztaléknak kvótáját is. Ennek következménye az, hogy ha a szövetkezet üzeme emelkedik, nem az élvezi ennek hasznát, aki a nagyobb forgalmat teremtette, hanem az, aki kezdetben megfelelő tőkével rendelkezett és elegendő részesedési jegyet biztosított magának. A szövetkezet ügymenete pedig teljesen egy pár tőkeerős tagnak kezébe kerül.

A legmodernebb szövetkezetek teljesen különválasztják a beruházási tőkét a tagságtól, azt mint kölcsönt vagy dologi hitelt kezelik és megfelelő hosszulejratu törlesztés mellett kamatot fizetnek érte, a haszonból származó osztalékokat pedig kizárólag a forgalom szerint utalják ki az effektív termelőknek és munkásoknak az általuk létesített forgalom százalékarányában.

Egy gazdasági szövetkezetnek első jövedelemforrásai a tagok által fizetendő belépési díj és az évi tagsági díj. Az előbbi elvileg az adminisztrációnak első felszerelésére és berendezésére, az utóbbi pedig az adminisztratív személyzet és az adminisztráció állandó

dologi kiadásainak fedezésére szolgál. Itt tehát máris megvan a szoros nexus a csatlakozó tagok száma és a beállítandó adminisztratív apparátus méretei közt. Nincs az a szövetkezet, amely megengedhetné magának azt a luxust, hogy kezdettől fogva egy költséges igazgatósági testületet, nagy személyzetet és fényűző felszerelést tartson és személyzetét tetszés szerint javadalmazza. Hazánk mai viszonyai szerint még egy országos mezőgazdasági szövetkezetnek egész apparátusa igen szerény keretek közé lesz szorítandó és éppen ezért mindent meg kell tennünk, hogy a szervezetek sokasága és sokfélesége helyett csak egy szövetkezetet létesítsünk, a már létezőket ebbe beolvasszuk vagy megszüntessük és evvel az adminisztratív költségeket egy minimumra csökkentjük.

De egy mezőgazdasági szövetkezetnek, amely a konstruktív, produktív és merkantil irányt magában egyesíti, bizonyos financiaiis elaszticitással is kell bírnia. Szükséges tehát, hogy egy olyan jövedelemforrást tárjunk fel számára, amely lehetővé teszi a szükséges közhasznú felszerelések és berendezések beszerzését is. Erre szolgál a forgalmi százalék. A szövetkezet ugyanis a tagok részére eszközölt minden tranzakcióért levon a kiutalandó összegből egy a vezető közgyűlés által megállapítandó százalékot, amely mint szövetkezeti tartalék szerepel és amelynek hováfordítását szintén a vezetőség határozza meg minden évre előre. Az év végén fennmaradó összeg a szövetkezet által teremtett haszonnal együtt osztalékként kerül vissza a tagok számlájára.

A belépési díjak, évi tagsági díjak és a forgalmi százalék képezik az évi költségvetésnek alapját.

(Folyt. köv.)

ez a keverék nem is megfelelő, mert sok szerves anyag van benne, de legelőtrágyázására nagyon jó. Lépéseket kellünk már, hogy a további útkaparek egy létesítendő keveréktrágya-telepre kerüljön.

Megemlíthjük dr. Plukovich József főszolgabíró előadásából, hogy a Duna—Tiszaközén előfordult, mikor a rét- és legelőtanfolyamról hazakerült emberek a tanfolyamon tanultakat otthon gyakorlataiba akarták vinni, leszavazták, kigunyolták őket: míg hatósági támogatással mégis keresztül tudták vinni a köz javára a változtatásokat s amikor a lakosság évek múlva belátta, hogy a tanfolyamok végzett emberek tanácsa szerint a legelők megjavultak, a gáncoskodóktól elfordult és a tanultabbak mellé állott.

A békéscsabai kisgazdák pénteken kocsiikkal kivitték a tanfolyam hallgatóit a városi öntözőrét és a közbirtokosság legelőinek megtekintésére. Hogy ott mit láttak, majd mesélik el otthon is Nagy Károly, Pulnoki Antal és Erdős Ferenc.

A tanfolyam záróvizsgáján a földművelésügyi miniszter megbízásából dr. Lenck Jenő miniszteri tanácsos elnökölt. Résztettek még: gróf Teleki Mihály, az „Alföldi Zöldmező Szövetség” elnöke, bariczai Beliczey Miklós, a Békésmegyei Gazdasági Egyesület rét- és legelőjavító szakosztályának elnöke, Korossy György főispán, dr. Márky Barna alispán, dr. Tüköri József nagybíró, Lehoczky Károly gazdasági felügyelő és még sokan.

A Szövetség vándorgyűlése.

A tanfolyam hallgatók vizsgája után az Alföldi Zöldmező Szövetség első vándorgyűlését tartotta, melyen Beliczey Miklós elnök megnyitó beszédjében többek között ezeket mondta:

— Új eszmékkel, új irányzatokkal, új emberekkel szemben bizalmatlanok vagyunk és ehhez minden jogunk megvan, mert hiszen a háborút követő években, egészen napjainkig, a magyar gazda éppen eleget csalódhatott olyan irányzatokban és mindenféle akciókban, amelyek a befektetett tőkével együtt sokszor még a gazdát is elvitték. De ma, a mezőgazdasági válság mélypontján, alaptermészetünkől függetlenül, a józan ész is a legmesszebbmenő óvatosságot és bizalmatlanságot tanácsolja a gazdának. Őszintén megmondom, hogy függetlenül attól a nagyrabecsléstől, tisztelettől és elismeréstől, amellyel a Zöldmező Szövetség vezetősége iránt viseltetem, — én magam is némi bizalmatlansággal tekintetem a Szövetség működésének tényleges, gyakorlati lehetőségei elé, — azon egyszerű oknál fogva, merthízen pénzre senkinek, sehol, semmire nincsen. Ma azonban a tanfolyam néhány előadását

hallgathattam és bepillantottam a lehetőségeknek abba a tárházába, ahol a teendőknek számtalanja vár és csupa olyan teendők, amelyekhez egy fillér sem kell. Olyan teendőkről hallottunk a többek között, amelyekhez nem kell más beruházás, mint egy-két ócska kazáncső, vagy máshol meg egy-két rossz dobsin. Hát ez igazán minden faluban akad és én mentem arra gondoltam, hogy ezen az akción, így azután igazán nem fognak kevesni a bankok, meg a kartellek! Mondom, ezeket hallva, a bizalmatlanságom reményre és bizalomra változott. Legyen szabad azt mondanom, hogy itt most tulajdonképpen nem a tanfolyam hallgatói vizsgáztak le, hanem maga a Zöldmező Szövetség és pedig avval a ténnyel, hogy miután egyrészt rámutatott a hiányosságokra, másrészt felszólított minket azokra a megnevezett és felsorolt teendőkre, amelyeket még a mai viszonyok mellett is megvalósíthatunk, minden befektetendő pénz nélkül, — munkával, kitartással és akarással! Megmondták, hogy mi kell és mi az, amit tenni lehet. Ehez pedig én a magam részéről csak azt teszem hozzá, hogy amit lehet, azt viszont meg is kell csinálni! Mert akkor, amikor anyagi

erői a gazdaközönségnek teljesen ki merülöben vannak, amikor hiányzik a tőke, akkor kétszeres erővel kell megragadni a termelésnek másik tényezőjét, a munkát.

Gróf Teleki Mihály beszédjében többek között ezeket mondta:

Rablógazdálkodást folytatunk. Learatjuk a termést, de a talajerő pótlásáról nem gondoskodunk. Ezért az állattenyésztést kell a gazdálkodás alapjává tennünk. A mi szövetségünk célja az állattenyésztés fellendítéséhez sok olcsó takarmány termesztése. Ehhez elég a szorgalom, a munka és a tudás. Sok apró-cseprő dologgal lehet a rét hasznát és a széna minőségét javítani. A legelő is mostohagyermek. Itt elsősorban a páztorokat kell kioktatni, a szakaszos legeltetésre, stb. Ahol pedig tenyészállatokat nevelnek, be kell vezetni a szántóföldi takarmánytermesztést.

Gyűlés után bankett volt, melyen több értékes felszólalás hangzott el.

A pesti vendégek a délutáni gyorsal utaztak vissza Budapestre.

OLCSÓ ÁRAK ÉS GAZDAG PROGRAMM VÁRJA A BUDAPESTI NEMZETKÖZI VÁSÁR LÁTOGATÓIT.

1200 kiállító, 20 külön csoport, utazási kedvezmények, zenei, színházi és sport-események a vásár és Budapest május havi programjában.

A napokban megjelentek községünkben az utca falán, kirakatokban és a legkülönbözőbb irodákban május hó 6-án megnyíló Budapesti Nemzetközi Vásár ezidei plakátjai. A háttérben füstölő gyárkémény, de előtte fehér galamb száll merkurbotlaltal a csőrében. A gazdasági közeledés, a békés kereskedelmi együttműködés szimbóluma ez, mintegy jelzője annak az utnak, amelyen haladva jobb gazdasági viszonyok közé kerülhetünk. Már a régi francia közmondás is azt tartja: „Le commerce c'est la paix” s ebből indulnak ki a magyar közgazdasági élet vezetői is, amikor a Budapesti Nemzetközi Vásár rendezésével utat kívánnak nyitni Magyarországra és a szomszéd állam között való gazdasági forgalomnak.

A nehézségek ellenére a magyar gyárpar, a kisipar és a mezőgazdaság újból mindent elkövettek arra, hogy a nemzetközi kereskedelem nagy ünnepét és propaganda-akcióját, a Budapesti Nemzetközi Vásárt méltó keretekben kialakítsák. A vásáron ez évben is, több mint 1200 kiállító vesz részt. Felvonul benne az egész magyar termelés, kiegészítve számos külföldi céggel oly módon, hogy ez a vásár ma szinte minden termelt árunak hiánytalan piaca.

Az általános ipari és mezőgazdasági bemutatót közel 20 külön csoport egészíti ki, amelyek közül megemlíthjük az **állandó divatrevüt, a szépség és egészség kozmetikai kiállítását, a közüzemek csoportját, a repülőgépek kiállítását, a borcsoportot**, amellyel kapcsolatban borkóstoló versenyeket is tartanak, a **bélyegkiállítást** és a vásár legterjedelmesebb csoportját, az **építőipari kiállítást**.

Nagy jelentőségű az érdeklődők szempontjából az a számos kedvezmény, amely a **vásárigazolvány** alapján minden látogató rendelkezésére áll. Az utazóközönség újból vízum nélkül utazhat Magyarországra és a vízumot utólag válthatja meg, ezáltal csak 250 pengőért a vásár területén. Az utazásra 25—50 százaléki kedvezmény áll rendelkezésre, nemcsak a vasutakon, hanem a Duna-hajózási vállalatoknál is. Kedvezményt nyújtanak a légiforgalmi vállalatok. Az utazás kedvezménye május 1-től—20-ig érvényes.

A vásárlátogatóit Budapesti gazdag program várja. A vásár hetében tartják a nemzetközi Liszt Ferenc hangversenyeket. A vásár alatt zajlik le számtalan gazdasági kongresszus, a sport-élet minden terére kiterjedő sport-esemény. A budapesti színházak és mulatók diszlocadásokat rendeznek. Felkészülve várja az érkezőket Budapest számtalan egyéb látványossága is. S mindez kedvezményes áron áll a vásárigazolvánnyal érkező közönség rendelkezésére.

Budapest egyébként ma Középeurópa legolcsóbb fővárosa. Hat nyolc pengőért már a legjobb penziók teljes napi ellátást és szállást nyújtanak. A szállodák is elsőrangúak és olcsók. A menu ebéd 1.—pengő és 1.60 pengő között kapható. 2.40 pengőért már a dunaparti szállodák terracán étkeztetik a közönséget. Egyszóval Budapest felkészülve, olcsó árakkal várja a május 6-án megnyíló Nemzetközi Vásár nagy nemzetközi közönségét.

Olasz küldöttség érkezett Budapestre, hogy meglátogassa a magyar delegációval a Magyarország és Olaszország közötti árucserre forgalom élénkítését.

Szterényi báró végleg visszavonul a közszerepléstől. Lemondott az országos ipartanács elnökségéről is.

400 ezer hordó sörrel ültöttek csapra Newyorkban.

Állami ellenőrzés alá kerülnek a faiskolák.

A Gyümöcstermelők Országos Egyesülete, mely a földművelésügyi miniszter elkötelezett támogatása mellett működik, szaktanácsi alakuló ülést tartott.

Az ülésen Gyömörey György alelnök főispán ismerlette az egyesület eddig kifejtett tevékenységét és eredményes működését. Majd arról beszélt, hogy milyen szabályrendeletekkel sürget a gyümöcstermelő társadalom a védekezés és a védecszerek tekintetében. Hangoztatta, hogy a legsürgősebb tennivaló a földművelésügyi közigazgatás átszervezése, kertészeti felügyelők kiképzése, hogy a gyümölcs termelés hazánkban megfelelő nivóra emelkedjen.

Sürgős teendők közé tartozik szaktanfolyamok létesítése, amelynél figyelemmel kell lenni a gyümöcstermelés új átszervezésére. Szükséges az is, a gyümöcstermelés érdekében, hogy az összes faiskolákat állami ellenőrzés alá vegyék. Az ülés javaslatára elhatározta, hogy az egyesület kebelében négy szakosztályt létesítsenek: 1. Gyümöcstermelési és faiskola ügyeinek szakosztályát. 2. Növényvédelmi szakosztályt. 3. Gyümölcsértékesítési szakosztályt, végül 4. Propaganda és lapszerkesztési szakosztályt. Az elnöki előterjesztéseket a több, mint negyven kiküldött egyhanguan elfogadta.

Vérvizsgálat alapján találtak meg a szolnoki bábaképzőben egy elcserélt gyermeket.

Kerlész Gyula vízvezeték-szerelő segédjének, Orvos Jánosnak felesége áldott állapotban a bábaképzőbe került, hol meg is született a gyermeke.

Az intézetben a gyermekeket — amint az másutt is szokás — együtt fürdetik, együtt vizik orvosi vizitre, mind egyiken van azonban valami külső jelzés, amelyről az anya is, az ápolónő is felismeri őket.

Mégis megőrléni a ritka eset: Orvos János kis gyermeke összecserélődött egy másik csecsemővel és anyai érzés ide, Salamon bölcsesség oda: sem az egyik, sem a másik anya nem tudta kiválasztani az elcserélt gyermekek közül a magáét.

Nagy volt a rémület, persze a betegek ijedten kérdezték, hogy lesz most, mint lesz

most: kiderül-e az igazság, vagy örök marad a rejtély.

És ekkor ütött mellére a tudomány.

— Most jövök én, — mondotta egyszerűen és határozottan.

Kihívták gyorsan Orvos Jánost a bábaképzőbe és vért vettek tőle. Megszúrták egy kicsit a csecsemőket is: egy-egy vércseppet nekik is megéri, hogy megtudják az igazságot.

Pár percnyi vizsgálat után az orvos rámutatott az egyik síró apróságra.

Orvos Jánosné boldogan ölelte meg a gyermekét.

HIREK

Református Istentiszteletek:

Husvét első napján délelőtti prédikál: Tiba András lelkész, urvacsorai beszédet mond: Répás Pál lelkész. — Délután prédikál: Nagy Balázs Dezső legátus. — Husvét másodnapján délelőtti prédikál: Nagy Balázs Dezső legátus. — **Endrődön** husvét másodnapján délelőtti 10 órakor prédikál és urvacsorát oszt: Tiba András lelkész.

Kinevezés. Korossy György főispán dr. ifj. Daimel Sándor vármegyei aljegyzőit, lb. II-od főjegyzőt, tiszteletbeli vármegyei főjegyzővé nevezte ki.

Jutalmazás. Ifj. Mónus Miklósnak a Belügyminiszter Ur — Tokai Lajosnak a Körös folyóból törvényt kimentéséért — 20 pengő jutalmat utalt ki.

Szücs Antal községi fővegrehajtó hétfőn délután a hivatalban rosszul lett, úgy hogy azonnal bekeltett szállítani a gyulai kórházba.

Uj gazdasági minisztérium. A gazdasági minisztériumok átszervezéséről a napi lapok ismétellen írják. Ezen tervről most annyit sikerült megtudni, hogy amennyiben az új gazdasági minisztériumot felállítanák, úgy a földmivelésügyi és kereskedelemügyi minisztérium megszűnik és az új minisztérium három önálló osztályból és egy csoportból állana. A három főosztály a földmivelési, a kereskedelmi és ipari lenne, amelyek mellett a közlekedési csoport működne. Mindegyik osztály élén egy-egy politikai államtitkár működne. Állítólag tervbe van véve a külkereskedelmi hivatal kibővítése és függetlenítése, ha ez bekövetkeznék, élére politikai vezető kerülne.

Furcsa kérdések. Egy pesti társaságban nemrégiben a következőket mondotta egy fiatalember:

„Ki tudja megmondani, hogy van-e az állatoknak vakbele. Ki az a nő, aki a legtöbbet csokoládzott? Miért írnak a norvég orvosok olvasható recepteket?”

A kérdésekre a társaság másik tagja azonnal megtudott felelni. — Az állatok közül csak a medvének van vakbele... A legtöbbet a volt görög királyné csokoládzott, mert az udvari ettikett szerint, minden nőt köteles volt megcsokolni, akif bemutatnak neki... — És végül a norvég orvosok azért írják olvasható irással a recepteket, mert Norvégiában három hónapi fogházra ítélik azt az orvost, aki olvashatatlant receptet ír... És most én kérdezek valamit: mit gondoltok honnan tudom én mindezt?

„Biztosan Tolnai Világlapja olvasója vagy!” volt az egybehangzó válasz.

Vakmerő nőrablás, izgalmas, forró szerelem, bájós kaland zürzavara és boldog befejezés teszi élvezetessé az Iparos és Kereskedő Ifjak Önképzőköré husvéli műkedvelő előadását. A „Gróf Rinaldó” az 1910-es évek egyik legsikerültebb operettje volt. Szerencsés elgondolás az Önképzőkör illetékes vezetőségétől, hogy ezt a bájós operettet ujjija fel. Biztosra vesszük, hogy azok, akik megnézik, sokáig szívesen gondolkodnak vissza élményes és kellemes husvéli szórakozásukra. Reméljük, hogy az Önképzőkör műkedvelői most is kiérdemlik az elismerést!

A „Gyümölcsstermelők Országos Egyesületé”-nek elnöksége fiókegyesületei bevonásával elhatározta a Magyar Gyümölcsstermelők Országos Szövetkezete megalakítását és az alakuló közgyűlést az Egyesület hivatalos helyiségébe (VI., Andrassy-ut 8.) f. hó 20-án délután 5 órára hívta egybe. A csemegezőlő és gyümölcsstermelők megtalálták ugyan a Kormány és közgazdasági hatóságok erkölcsi támogatásával megalakult Egyesületben társadalmi tömörülésüket, azonban szükségét érzik egy olyan üzleti szervnek, amely a termelők érdekeinek szem előtt tartásával elsősorban a termés értékesítésével foglalkozik és olyan szakemberek vezetése alatt áll, akik már meglévő bel- és külföldi szervezetek megfelelő kibővítésével, a termelők összességét képviselő szövetkezetenek az azt megillető elsőhelyet biztosítani tudják.

Rádiószerelés helyett a halálba. Egy szép német színésznő tragikus haláláról rendkívül érdekes cikkel közöl a Délibáb új száma, amely gazdag tartalommal jelent meg. Pompás budapesti és külföldi rádióműsorokat, nagyszerű színházi beszámolókat, filmrportokat, egyfelvonásos szindarabot, folytatásos regényt, keresztrejtvényt, rengeleg plétykát, hírt és 120 szebbnél-szebb képet közöl a Délibáb. A 84 oldalas képeslap egy száma 20 fillér.

20 ezer halottja van az angliai náihaláziárványnak.

NE KÜLDJÜK LEÁNYAINKAT KÜLFÖLDRE!

A külföldi iskoláknál többet nyújt a budapesti

BAÁR—MADAS

református leánynevelőintézet. Alapos nyelvi kiképzés. Internátus. Liceum. Továbbképző. Gyors- és gépiró, főző, varrótanfolyam. Buda legszebb és leg-egészségesebb helyén.

II., Lórántfy Zsuzsanna ut 3.

Teljesen modern berendezés.

Mérsékelt árak.

Kivánatra értesítőt küld az Igazgatóság.

~~~~~

Szemestengerít a Futura a legmagasabb napi áron vásárol.

Csemege tengeri magját áprilisban vetjük. Ezt is érdemes kétheti időközben vetni, mert különben a termés hirtelen megérik és a zöldben való fogyasztásra kevés idő marad. Étkezésre csakis csemege tengeri magot vessünk, dacára, hogy ennek csöve sokkal kisebb, mint a takarmánytengerié, azonban izre össze sem hasonlíthatók egymással. Még a budapesti piac, illetve a nagyközönség sincsen keilően hozzá szokva a nemes csemege tengeri fogyasztásához, különben nem lehetne a pesti piacon annyi takarmánytengerit csemege tengeri néven árusítani. Élelmes közeli gazdák a korai termés egy részét behozzák a piacra zöld értékesítésre. A csemege tengeri csöve kisebb, a szára is gyengébb növést, de gyorsabb fejlődésű és hamarabb érlel be. Gyenge növésténél fogva kis házikertekbe is akadály nélkül vethető. Ültetési távolsága 60x60 cm, 3—4 szemnél többet egy fészekbe ne vessünk. A kikelt palántákat egyeljük, gyakran kapáljuk, majd ha erősebb, feltöltjük. Ha a cső bajusza megszáradt, úgy a héját felnyitjuk és az érettség fokát megállapítjuk. Vannak, akik egész fiatal, mások a fejlettebb, keményebb szemű csöveket szeretik. A színes fajták csöve is, míg a szem fiatal, egészen fehér, körülbelül mikor már kissé színesedik, főzésre akkor legjobb.

Ha akarja, hogy nyerjen és szerencsés legyen, sorsjegyet csakis a Bácsy-bankban vegyen.

Felhívjuk olvasóink szives figyelmét a budapesti Baár—Madas ref. leánynevelőintézet lapunk mai számában megjelent hirdetésére.

Kitűnő korpa kapható a FUTURA gyomai raktárában.

Székesfehérvár végóhidat, műjéggyárat és hűtőházat épít.

Anyakönyvi hírek. Születtek: Csuvár Erzsébet, Szilágyi János, Bolos Károly, Domokos Erzsébet, Kövér Magdolna. **Házasságot kötöttek:** Faragó István—Suslik Erzsébettel. **Elhaltak:** F. Kiss Bálint 11 hónapos, Pál János 63 éves, Págyi Etelka 2-hónapos.

Ügyeljünk a Bayer-keresztre, mely minden tablettán látható.

Rendelet.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter 10.600. VII. 3. 1933. számú rendelete a hernyók stb. irtása tárgyában.

A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. t.-c. 50. §-a szerint: „Minden birtokos köteles a fák rügyeinek fakadása előtt, legkésőbb azonban március hó végéig, a beisóségeket, majorokban, szőlőkben, gyümölcsösökben lévő fáit és bokrait a kártékony hernyóktól, illetőleg hernyófészkektől és lepketojásoktól megtisztítani s az összegyűjtött hernyókat, hernyófészkeket és hernyótojásokat elégetni”.

Ugyane § második bekezdése szerint a később mutatózó kártékony hernyók is megfelelő módon pusztítandók.

Ezeknek a rendelkezéseknek sikeres végrehajtása céljából a következőket rendeltem:

1. A községi előjáróság (polgármester) köteles a hernyók stb. irtására vonatkozó törvényes kötelezettséget azonnal közhírré tenni. Ahol a dobsszóval való hirdetés szokásos, ezt a hirdetést rügyfakadásig többször is meg kell ismétlni.

2. A hernyóirtás elvégzésére záros határidőt kell kitűzni olyképp, hogy a helyi és éghajli viszonyok figyelembevételével az irtás rügyfakadás előtt okvetlenül foganatosítható.

3. A kihirdetés alkalmával figyelmeztetni kell az érdekelteket arra is, hogy aki az irtást elmulasztja, az 1894. évi XII. t.-c. 95. §-ának k) pontja értelmében kihágást követ el és a kiszabandó büntetésen felül a községi előjáróság (polgármester) az irtást a mulasztó költségére el fogja végeztetni.

4. Az irtás végrehajtását a községi előjáróság (polgármester) megfelelően ellenőriztetni tartozik s az ellenőrzéssel megbízottak a mező- és hegyörök kíséretével az irtás kellő foganatosításáról személyesen tartoznak meggyőződést szerezni. Tapasztalt mulasztás esetében részben a kihágási eljárás megindítása, részben az irtás hatósági foganatosítása céljából a községi előjáróságnak (polgármesternek) jelentést tenni tartoznak.

A mező- és hegyöröket utasítani kell, hogy a később mutatózó hernyókról a községi előjáróságnak (polgármesternek) jelentést tegyenek, mikor is a községi előjáróság (polgármester) gondoskodni köteles a hernyók stb. további irtásáról.

5. A köztulajdonban lévő fákat és bokrokat a községi előjáróság (polgármester) köteles a hernyóktól stb. megtisztítani. Az utak mentén, valamilyen az uttesten az irtásról az utfenntartó köteles gondoskodni.

6. Ha a felügyelő hatóság a részéről is foganatosítandó hathatós ellenőrzés során azt tapasztalná, hogy a jelen rendelet végrehajtása körül a helyi hatóságot, a mező- és hegyöröket valamely mulasztás terheli, a mulasztó közeg ellen a fegyelmi eljárás megindítása iránt haladéktalanul intézkedni köteles. Az irtást közgeimmel köteles is ellenőriztetni fogom s ha tudomásomra jutna, hogy valahol az irtás kellő időben meg nem történt, a mulasztó közeg ellen részemről is megtorlást fogok alkalmazni.

Budapest, 1933 január 12.

Dr. Kállay Miklós sk.

M. kir. földm.-ügyi miniszter,

Győzelem.

A feltört sziklakoporsó felett aranynál fénylőbb betűkkel egyetlen szó sugározódott, — a fehér ruhás angyalok lelkéből egyetlen mennyei üzenet áradott szerte a világba s ez a szó, ez az üzenet ennyi volt csupán: győzelem!

Am e győzelemben felszáradtak a nagypénteki könnyek, begyógyultak a vérző sebek, megépültek az összetört szívek, — a Golgota minden tragédiája, gyásza káprázatos lényözönne változott, mert Husvétnak ünnepén az örök jó, az örök szép, az örök szeretet ült győzedelmei a bűn felett, — az élet vett diadalt a halál felett!

Az ingadozó, félénk tanítványok egy egész világgal szemben bátrakká és hőökké lettek. — a kesergő és könnyeket hullajtó Máriák és Márták szíve repdesett a boldogságtól, — ezerek és ezerek lelke leljesedett meg földet betöltő, égis szárnyaló, sírok felett zendülő hosánnával és hallelujával mondván: mi pedig a győzelemnek nemzetsége vagyunk!

Mi pedig a győzelemnek nemzetsége vagyunk; — ezzel a köszöntéssel köszöntöm én Husvétnak ünnepén minden magyar testvéreim! Nekünk azt kell tudni, átérzeni és átélni még meglepétségünkben, még megszaggalatlóságunkban, még trianoni nagypéntekünk idején is, hogy az örök jónak és örök szépnek, az örök igazságnak, a magyar géniusznak győzni és diadalmaskodni kell a világ minden bűne felett, s Kárpátok felett kell sugárzódni aranynál fényesebb betűkkel, a békesség és igazság fehér ruhás angyalainak lelkéből kell áradni Kolozsvár—Kassa—Pozsony—Temesvár felett szerte a világba az örök igazság Istene husvéti üzenetének: győzelem!

Ideig-óráig való Nagypéntek volt nemzetünk ezer éves történetében a Mohi-pusztá, nagy létünk nagy temetője Mohács, az aradi Golgota járás, — ideig-óráig való tragédia trianon gyásza, szenvedése is, mert a magyarságnak születése isteni elrendelés, a magyarságnak sorsa krisztusi sors s a magyarságnak Nagypéntekjére Husvél következett el mindig és fog elkövetkezni a jövőben is!

Az ezred éves magyarság kelet Európa kapujában a becstelenség, tisztelenség, dicsőség homály és folt nélkül való sugárzó fénye, — az ezred éves ma-

gyarság kelet Európa kapujában a békesség mérlegének kiegyensúlyozó ereje és egyedül való értéke. — az ezred éves magyarság kelet Európa kapujában a kultúra és gazdasági élet vére liktelésének pótlóhatatlan szíve, — az ezred éves magyarság elvérezhetik, gyűlölet és gonoszság által keresztre

feszíthetnek, ideig-óráig sirba lélethetnek, de Kárpátok bérceire oda ül a fehér ruhás angyal, hogy egész világnak hirdesse a husvéti üzenetét: győzelem, a magyarság feltámadott!

Gyula, 1933. Husvét.

HARSÁNYI PÁL
esperes.

A XXIII. országos dalosverseny Budapesten.

A közeljövő hatalmas, nagy és nehéz próbák elé állítja a magyar dalosoknak az Országos Dalosszövetségbe tömörült tábort. Minden reményünk megvan arra nézve, hogy hatalmas eredmények szülőjévé is válik azonban az a nemes verseny, amely az ország fővárosába gyűjti össze június hó 24 és 25 napjaira a magyar dalosok lelkes tábort.

Az Országos Magyar Dalosszövetség a XXIII. országos versenynek Budapesten, 1933 évi június hó 24 és 25-én leendő megtartását elhatározta.

Dr. Sipőcz Jenő elnök és Fröhwiß Mátyás ügyvezető elnök ezen országos dalosverseny sikere érdekében kiáltványt intéztek a magyar dalosokhoz, amelyből e helyen az alábbi részt közöljük:

„Az idén a magyar fővárosban, hazánk szívében, a szépséges Budapesten fogjuk megtartani a XXIII. Országos Dalosversenyt. Igaz, hogy a nemzeteknek legnehezebb korszakában, az anyagi és szociális küzdelmek kellős közepén állunk, azonban a magyar dalnak nem szabad elhalni ajkainkon, bármilyen nehéz helyzetbe is kerüljön nemzetünk. Egy új világért énekelünk, egy új Magyarországot szálunk sikra imádságunkkal, a magyar dallal“.

Nagyszerű tüntetése lesz ezen verseny a magyar élni-akarásnak, a magyar erő és kitartó szorgalomnak. Nemcsak a dalkultúra gon-

dozása, ápolása, fejlesztése és előbbre vitelének jelentős eseménye, hanem a hazafiság szent oltárán való áldozás is egy-egy ilyen időnként tartani szokott országos dalosverseny. Lelkesítés, buzdítás és tüzelés a haza önzellen szolgálására.

A „Gyomai Dalárda“ részt óhajt venni e nemes versenyen, hogy ezen uton is bizonyosságát adja komoly törekvésének és célkitűzésének. Művészi irányítás, egészséges kritika, oktató és nevelő hatású tapasztalat az, ami mind előre viheti a dalárda fejlődését.

Ezen szempontok vezették Dalárdánk érdemes és fáradhatatlan szorgalmu vezetőségét elhatározásában, midőn bejelentette a versenyre a Dalárdánkat.

A versenycsoportok száma 9. A Gyomai Dalárda a könnyű műdal csoportban versenyez és 52 működő taggal jelentkezett.

A versenykar, melyet énekel: Jakó Dezső: Szomjas ember tünődése... (Irtta: Petőfi Sándor.)

Június hó 24-én szombaton érkeznek különböző irányból a fővárosba a dalosokat szállító vonatok. Délután 5 órára futnak be a megállapított menetrend szerint ezen dalosvonatok, melyeket a Szövetség küldöttei és a budapesti dalosegyesületek tagjai fogadnak.

A verseny június 25-én, vasárnap reggel 9 órakor kezdődik.

Vasárnap este 6 órakor a Parlament előtti Kossuth-

téren fog lefolyni a magyar dal ünnepe. Itt a 10.000 daloson kívül 500 tagból álló zenekar is szerepel, mely részint önálló, részint pedig a dalosokkal együtt is, a magyar dal és zeneszek legszebb kincseit fogja feltárni a nagyközönség előtt. Ezenfelül 1000 cigány is részt vesz a magyar dal ünnepén.

E napon, este 8 órakor a hivatalos közgyűléssel fejeződik be a dalosverseny, ahol az eredményt kihirdetik. Ezután indulnak vissza a dalosvonatok,

Nemzeti szellemünk fejlesztése terén igen sokat tehetünk a karéneklés megkedveltetése, a dalművészet művészi emelése által. Hatalmas tényezője tud lenni a dalosegyesület nemzeti öntudatunk ébrentartásának, ennél fogva hazafias és kulturális kötelesség megfelelő támogatásban részesítenünk és fennállását, erősödését minden lehető módon elősegítenünk.

Községünk nemzeti, kulturális és társadalmi szempontjait véve figyelembe, igyekezzünk Dalárdánkat munkájában, törekvésében, nemes igyekezetében figyelemmel kísérni, jóakarattal elősegíteni annak anyagi és erkölcsi megerősödését; a magyar dal lelket nemesítő szépségeit nemes versenyek által fokozni igyekező dalosainkat céljaikban támogatni.

Szebb, dicsőbb, fényesebb magyar jövőnkért száll a fohász, az ének ajkainkról Istenünkhöz!

Nekünk ma is énekelni, dalolni kell törhetetlen hittel és bizalommal!

SZÓKE FERENC
ref. ig. tanító.

A Budapesti Nemzetközi Vásárra 1933 évi május 1-től—május 20-ig érvényes ingyenes visszautazásra jogosító jegyek a GYOMAI UJSÁG szerkesztőségében a Wagner Márton Fial fotelepén kaphatók. Egy jegy ára 2.80 pengő, mely igazolvány a vásár háromszori látogatására is érvényes.

Kiegyezés.

Mennyiszer hallottuk és olvastuk ezt a szót a múlt század utolsó és a jelen század első évtizedeiben! És szinte tudtuk, éreztük, hogy ez a történelmi esemény milyen nagyfontosságú volt egész nemzeti életünkre és egész közgazdaságunkra.

Az ezt követő időszak, 1867—1914 volt Magyarországon és Ausztria legboldogabb korszaka. Sajnos, ezt az időt is megbélyegezte az oszmagyar átok, a szét húzás, a pártoskodás, a sokszor csaknem késhegyig menő politikai harc. Így vagyunk mi magyarok. Csak akkor látjuk be már, hogy helytelenül cselekedtünk, amikor már nem tehetünk róla. A történelemnek pedig épp abban van a jelentősége, hogy elénk tárva azt, ami a múltban rossz és helytelen volt, jobb és helyesebb belátásra és tettekre buzdítson bennünket. Ezzel szemben azonban mit tapasztalunk a mai életben? Ugyanaz a szét húzás, ugyanaz a pártoskodás, egymás lekicsinylése, érdemes és tiszteletet érdemlő emberek kigunyolása, sokszor megrágalmazása napi renden vannak, úgy a magasabb politikai körökben, mint a községi politikában és a magán életben is.

A Gyomai Ujság egyik régi számában egy cikk volt. Ebben a cikkben szó volt egy községről, amelynek a vezető társadalmi dacára annak, hogy mind jó magyar emberek, mégsem akarják és tudják egymást megérteni... Szó volt arról, hogy a múltban a nagy nemzeti szerencsétlenségeknek Mohinál, Mohácsnál szintén az akkor élők széthúzása, pártoskodása volt az egyik legfőbb oka... És szó volt arról, hogyha a jövőben sorsunk jobbra fordulását akarjuk elősegíteni, csak egymás megbecsülésével érhetjük el azt... Azóta már eltelt két

Az én életem.

Egy vitorlás a tengeren...
az én életem.
Körülöttem nincs senki,
nincs már senki velem.

De messze-messze, ott a part felett
valaki esdve nézi a felleget.
Valamire kéri talán?
Az én szívem azt súgja,
az az édesanyám.

Pesti diák.

és fél esztendő, de a viszonyok abban a községben alig-alig változtak valamit... E sorok íróját senki és semmi más nem ösztönözte és ösztönzi ama régebbi és eme jelen sorok megírására, mint a szülőfaluja és a magyar haza önzellen igaz szeretete... Nem hiszem, hogy az elerítetek nagyobbak legyenek ama község tekintélyes polgárai között, mint volt az osztrák uralom és a vértanu magyarság között — hiszen amazok vagyont, vért, életet sem kíméltek céljaik elérésében — és még is eljött a kiegyezés, el kellett jönnie: mert a józan belátás mégis csak legyőzte az ellentéteket. Ne mondja senki, hogy itt nem lehet kiegyezni. Tegye csak szintén a szívére a kezét, úgy egy csendes órában és nézzen egész őszintén a saját lelki világába mind-egyik, aki ennek az áldatlan állapotnak felidézésében ok vagy okozat volt... Én bizonyos vagyok benne, hogy mindegyik fog találni olyan dolgot, amit szeretne megnemtörténetnek tekinteni...

Egy mód biztosan van a kibontakozásra: Fátyolt a multra, a feledés fátyolát és ha másként nem, hát 50 százalékban egész biztosan ki lehet egyezni. Nem tehetek róla, de e sorok írása közben két kép jut az eszembe. Az egyik: Erzsébet királyné Deák Ferenc ravatalánál, a másik: Két nagy kőkereszt az egyik öreg temetőben... Az előbbit sokszor néztem mély tisztelettel, a másik előtt sokszor álltam már

kicsi gyerekkorom óta megilletődve... Az elsőnél a jól végzett hazafias munka elismerését és megbecsülését látom; a másikonál a régi világ jó öreg magyarjai jutnak az eszembe. Szinte önkénytelenül az a gondolatom támad, ha ezek a jó öregek, akik csaknem két évszázadon át elődeikkel együtt békében munkálkodtak a község fejlődésén, most feltámadnának, megütközve látnák a békétlen állapotokat és talán szívesen mennének vissza a sirba...

Azért ha már másért nem, dicső nagynevű elődeinkre tekintve, hagyjunk fel az eddigi ellenséges községi politikával. Legyünk méltó utódai a mi szép emlékü magyarjainknak, akiknek földi maradványai az emlitett kőkereszt és a többi keresztiek, fejfák alatt nyugosznak...

Ha talán valaki szerénytelenséggel vádolna azért, amiért ezeket itt megírtam, a már elmondottakon kívül csak azt hozom fel mentességemre, hogy szívesen leszek bárki gunyolódásának tárgya, csak már egyszer békét, egyetértést láthatnék szülőhazám vezető polgárai között. Itt van a Nagypéntek, az örök szeretet, a megváltás, a megbocsátás megfoghatatlan szimbóluma. Ezen a napon ne legyen egyetlen magyarnak a szívében sem keserűség, ellenszenv egymás iránt. A Nagypénteket pedig kövesse a béke diadala, a dicsőséges feltámadás!

FÜLÖP IMRE
kiegáza.

Egy „eset hőse“.

A B...-ben állomásozó harmadik századnál kétségkívül Eső Gyurka volt a legnagyobb „hős“. Legalább is, a „hősi esetek“ elbeszélésénél mindig ő kapta a pálmát. Mindig tudott valami félelmetes esetet mesélni. Nagyon komoly arccal, rettenetessé színezve mondta el ezeket és csak természetesen, hogy a hős mindig ő volt. Öreg fiú volt már bakáéknál, de még nem volt vitégje a galléron. De azért az ujoncok előtt nagyon megtudta a tekintélyt őrizni.

A kaszárnyaéletben jelentős esemény az, mikor az ujoncok először kerülnek őrségre. No hiszen... Eső Gyurka erről is tudott valami retteneteset mondani. Egy ilyen eseményt megelőző este hozzá is fogott egész tehetségével a rémitgetéshez.

— Hát bizony öcskösöki! Valami ám az... Mikor az ujoncot odaállítják két hosszú órára a helyére, valami havas-éső-zivataros, csillag-holdvilágtalan, sötét éjjelen 11—1-ig. Egy félóra alatt bőrig ázik az ember. A zivatar pedig annyira süvölt, hogyha hat körülös öt lépésnyire fújna föletek a riadó, annyit sem hallanátok belőle, mint mikor valamelyik őrmester a torkát élesíti. Az oszt a valami, hogy ebben a helyzetben százszorosan kell a katonának őrködni a szemével és ézerszeresen a fülével, hogy megne közelítse valaki, aki idegen, vagy még inkább a vizsgálat. Mert az osztán millió haj. De tudjátok-e, egyszer hogy jártam?

Gyurka fellelte a kérdést, azután elhallgatott. Komor tekintettel nézett körül, hogy van-e hallgatósága. Az bizony, mint rendesen, most is volt. Az ujoncok fágas félkört álltak körülötte és hallgatták. A legfőbbnek ragyogott a szeme a kíváncsiságtól azíránt, amit mondani fog. De olyat is látott, akinek az itéletidős éjszaka említésétől még most is ott rezgett a belső remegés a szája szögletében. De azért mindannyian kórusban feleltek a Gyurka kérdésére: Nem tudjuk... — Azt elhiszem, meg tudom is, — mondta Gyurka önérzetesen, — mert még én magam sem merem volna gondolni, míg meg nem esett velem. Hát tudjátok... egyszer, ujonc koromban egy borzasztó éjszakán kerültem először őrségre. Az állomáson, az ágyurakodó mellett állt egy vagon, amiben „valami“ volt, amellel álltam mini őrszem 11—1-ig.

Pokoli idő volt. Már az első negyedórán nagyon sokszor emlegettem Pilátust, de még másokat is. Már akkor úgy felszett, mintha egy éve állanék ott. A közelben nem volt egy teremtet lélek sem és semmi más nem hallatszolt, csak a szél sivilása a fák ágai közt, meg az esőcseppek csapódása a vagon oldalához. Az ám...! Egyszer, a fák felé, mintha megmozdult volna a vaksötétben valami. Kezdtém odanézegetni és csakugyan... egy kis idő múlva láttam, hogy egy szürke tömeg, olyan csomó mint egy borjú, mozog lassan, előre, felém...

Gyurka itt megint szünetet tartott és körülnézeti hallgatóira. Azoknak a szemekben pedig már nem is kíváncsiság, hanem áhítat világlott.

— Hamar felébred egy órszemben a káröröm, — folytatta Gyurka — és azt gondoltam, hogy ennek odafüstölök, csak közelebb jöjjön. Jött is szépen, lassan.

Már markoltam a puska nyakát, hogy „kész“-be vágom, mikor a másik oldal felől is mozgás támadt. Ez volt a valami. Egyszerre két felől... Dehát gyorsan kellett határozni. A szürke tömeg lassan haladt, de az utóbbi mozgás már közel volt, de arról meg kiderült, hogy a „váltás“-jön. Na! — gondoltam — legalább jó munkában találjanak és „kész“-be vágva a puskát, ráordítottam a szürke tömegre, hogy: Állj!!! Ki az???. még hozzá, közelebb is léptem eggyel.

Ebben a pillanatban a föld, vagyis a rakodó elveszett a bakkancsom alúl és zuhantam lefelé...

Gyurka megint elhallgatott. Hallgatói pedig, hogy hangja megszűnt hallatszani, megrezzenve ocsúdtak fel a nagyhallgatásból. Jól nevelő ujoncok voltak azonban, bár a kíváncsiság mindnek döngelte a torkát belülről, csak egyből tört ki:

— Mi lett oszt' azután?

— Mi lett? — vette fel Gyurka a szót újra, magasra emelve a fejét, amiből megint az látszott ki előre, hogy megint az „eset hőse“ lesz, — az lett, hogy a sötétben nem láttam a rakodó szélét és mikor előreléptem, — pedig hátra kellett volna, — mellé léptem a rakodónak és zsupsz... lehasaltam mellé hosszában.

Ez persze dübbenéssel és fegyverzörgéssel jár és a „váltás“ hozzám rohan. Gyorsan fejfelé akartam lenni, hogy újra a szürke tömeg felé forduljak, mikor óriási hahota, harsány nevetés ült meg a

dobhártyámat. Szörnyű harag rohant meg a „váltás“ iránt, de ez elmúlt egy pillanat alatt, mert hirtelen egész világos lett, körülöttem pedig sok szélesre kinyílt szájat láttam. Nevelett az egész szakasz... felébredtem...

— Hogy? hát semmi sem volt igaz ebből? — kérdezte

egy jóvendőbeli hős, nagyon csalódottan. — Dehogynem... — felelt Gyurka kárörömtől csillogó szemekkel. — A zuhanás és a zai meg volt, csak hogy nem fegyverzaj, hanem ágyzaj... szabadságra küldték velem az ágyat.

POLÁNYI LAJOS
napszámos.

A személyvonat harmadik osztályán.

Írta: MÁNYINÉ PRIGL OLGA.

Mióta a létrési díjat kitalálják, egyre kevesebb „igényjogosult“ váltja ki a vasuti féljegyét. Minden estendőben körülbelül harminc pengő kellene a Mávnak előre lefizetni, pedig hát ki tudja, felélvezi-e azt az illető irigyelt nyugdíjas, akinek maholnap arra a leg-hosszabb útra kell a bilétát megváltania, — ami pedig nincs messzebb a falu végénél... A temetési segély egy hónapi lesonkított járulék s mivel az efajta földi vándornak „hátán háza, kebelén a kenyere“ — jó lesz takarékoskodni a fillérekkel. Ne legyen a végliszlessége is panaszos.

És most hát elmesélem, hogy nem is olyan borzasztó valami a személyvonat harmadik osztálya, mint azt egyesek elképzelik.

Indulás Gyomáról reggel 6 óra 4 perc.

Kényelmesen szállingózunk a „nem dohányzó“ termes kocsiába. Két diák száll fel velem. Vörös a szemük a végig nem aludt éjszakától, de azért jó kedvűek. Nem kis feladat, nap mint nap megtenni ezt az egyforma utat a lúri gimnáziumba.

— Úgy szerettem volna még aludni, — mondja az egyik, de édesanyám rágt a fülemet már négy óraker. Szegény anyák... Megkértek, hogy átszellőztethetik-e a kocsit. Sok vásáros szállt ki belőle. A diák már hall valamit a jó levegőről.

Ömlik a nyitott ablakon a derengő világosság. A gyerekek a felkésző napban gyönyörködnek. A padok liszták, szemét nincs elszórva.

Túron kezdett megtelni a kocsi. Kereskedelmi ügynök, néhány vasuti kalauz, bekötött fejű asszonyok, — jönnek illedelmes jó reggelt kívánnak. Két nagy fülu sovány, szintén diáktípusú is kászolódik s utójára három fiatal leány. A leányoknak nagy újság lehetett az utazás. Izgatottak voltak s nem győzték eleget búcsúzkodni. Lengteték a kis kendőjüket.

Pár pillanat múlva a „Csugarpárti lányák“-on zökkenlünk meg. Oda mindig egy

sereg ősmagyar lovast képzelek, száguldva a pusztaságon, olyan szép hangzásu neve van.

Elhagyjuk azt is. A társaság ismerkedni kezd. Az ügynök egy fiatal gazdálkodóval keresztrejvényt fejt, a szolgálattevő kalauz is melléjük telep-szik és segít a fejlődésben. A három csinos leány egy fiatal férfival diskurál. Egyre a feleségét emlegetik neki. Úgy látszik nemrég nősült.

Hirtelen mindhárom leány a zsebkendőjébe bújjik, hogy ki ne törjön belőlük a kacagás.

A két ágrólszakadi diákforma zsidógyereknek bizonyult, mert el kezdtek imádkozni. Vézna félkarjukról lehántolták a béletlen avult kabátujjat s kezdtek az imaszíjat rácsavargatni. Olyan szorosan ráhunkolták, hogy a különben is lilaszinben jászó fagyos kezük sötétkékre szinesedett. A kis bőr-dobozt az ereklyével a sapkájuk ernyője alá a homlokukra illesztették s kelet felé fordulva, dudoló motyogásba kezdtek. Jó negyedóráig zümmögtek, hajlongtak, kezükkel homlokuk felé csókokat dobálva. A kisebbik szorosan behunyta a szemét, talán, hogy ne lássa az elfojtott derűtséget, jöllehel minden vallási szimbólum nevetséges annak, aki nem érti. Ép így sokan kinevetik a katolikus vallás sok költői szépséget tartalmazó szertartásait is. Pedig még az ősember Istent kereső groteszk megnyilatkozásaiban is van megható.

Én majdnem megkönnyeztem a „választott nép“ eme két sánya sarjadékát, amint visszaránítva a folt hátán foli szelős kabátot, árván ültek tovább. El is aludtak az Úrban. A kalauz noszogtatta ki őket barát-ságosan Szolnokon.

Itt a lányok sorba kezelt fogtak az udvarias ismerőssel s tódultak az ablakokhoz, a szolnoki állomás látinivalóit élvezni. Alakjuk fűző-prés nélkül is természetes vonalú bájos testet mutatott, ondolálatlan hajuk minden mesterkétség nélkül repkedte körül arcukat.

Szolnokon túl megéheztek! Finoman csipegették a kalácsot a térdükre terített hófehér szalvétáról.

Én is szundikáltam egy sort. Elhagytuk Nagykátát. A három leány úgy egymás közt épen társasjátékokat játszott. Sorba kerültek megboldogult ifju korom mulattatói: a „Repül a madár“, a „Hogy tetszik“ a „Zálogos“-di — amikkel valamikor mi is, úgy eltöltöttük a délutánokat. Már már az egész közönség velük derült, cseppel sem törődve azzal, hogy mit csinál Hitler vagy mit művelnek a japánok. A sok ártatlan bohóságban úgy kacagott az a három leány, hogy kipirult belé az arcuk s bizony nem kellett nekik minduntalan a tükörhöz és a skatulyához folyamodni.

Már közel Pesthez egy feketeruhás szép barna leány szállt fel, kezében kottafüzettel. Zeneakadémiát végzett s a fővárosból jár ki tanítani jobb családokhoz.

Finom arca gyűrött volt, szem körül sok apró ránc. Az apja tönkrement, az anyja beteges, most ő a családfentartó. Örülni nem ér rá, minden percc beosztva. A nagyváros rohanó élete nevelte, amely mindig siet, mindig előre dolgozik, minden tudási odakinál még gyerekcipőkben tipegőknek, hogy az így neveltek később blazirtsággal és cinizmussal fizessenek meg érle.

— Irigylem a naivságukat, — mondogta a pesti lány.

És talán igazat is mondott.

Keményítőgyártás.

Az Alföldön talán nincs is keményítő-gyár. Pedig bizonyos, hogy volna talaja, mert a szép, krisztályos, fehér keményítő itt, az Alföldön termelt búzának a lisztjéből készül egyszerű, de speciális eljárás-sal.

A liszt először a „gyuróba“ kerül. Ez egy üstformájú nagyedény, melybe egymásba forgó karok vannak szerelve. Ezek a karok lisztia viz hozzáadásával lágy téstát gyurnak a lisztből. A téstia a „mosóba“ megy. A mosó olajos hordó formájú, de jóval nagyobb, hosszabb tengelyen forog egy vízzel teli tartályban. Sorban lyukak vannak rajta, belsejében pedig hegygel befele álló tépők vannak.

A folytonos mosódás, lépés folytán elemeire bomlik a téstia, a mosó bel-sejében a szilárdabb „siker“ marad, könnyű, nyúlós téstia-alakban. A likacsokon át pedig

a könnyebb fehérje kimosódik a víz közé. Ebből lesz a keményítő. A mosó tartályából, a fehérjétől sűrű, masszává válik, vizet nagyobb tartályokba szivattyúzzák és összegyűjtik. Innen a lisztlőba jut, melyet „centrifugá“-nak neveznek. Ez egy befelé hajló szélű üsthöz hasonló és függőleges tengelyen nagyon gyorsan forog. A gyors forgástól, a nehézkedéstől törvény alapján a massa körül az oldalakra rakódik és megszilárdul. Salakos része szépen lelisztiható. Két-háromszori centrifugálás után kész van a szép fehér keményítő, csak szárítani kell és csomagolni. A szárítás gőzzel fűtött szárítókamrákban történik.

A siker sem megy lönkre. Sőt... A mosóból kiszedve, kádakba gyűjtik az „erjesztőben“, ahol bizonyos fokú, egyenletes meleg mellett megérjed és szintén masszává válik. Jó egy heti erjedés, törés passzirozás után ez a massa is kész. Gondosan olajozott bádogramákra simítják szét és szintén gőzfűtéses szárítókamrákban szárítják meg 6—7 óra alatt. Leszedve a rámaokról, készen van a kitűnő két és három nullás „Aranycsiriz“ a Goldkleber.

De felhasználódik még a centrifugában a keményítőmasszáról letisztított salak is. Ebből ragasztókeményítő, ugynevezett „ordinári“ lesz. Ez is még mindig pénzt ér. Egy jól felszerelt és kellőleg gondozott üzem a megmunkálásba be vett lisztet elemeire bontva is 97—99 százalékgig visszahozza és most is elég szép haszonra tud dolgozni, mert a keményítő bolli ára kilogrammonként felül van 1 pengőn. Az aranycsiriz bolli ára pedig 5—8 pengő kilogrammonként.

III, nálunk Gyomán is jó helye volna egy kis keményítőgyárnak, mert itt olcsóbb a liszt, van jó vasút a szállításhoz, az egész környék piac, védő. Nemege a munkaerő is olcsóbb, mint Budapesten, ahol egy keményítőgyári munkás hetibére 35—38 pengő. Itt felényiért is lehetne jó munkaerőt kapni.

POLÁNYI LAJOS.
napszámos.

SIRKÖVEK

márványból, fekete és szürke gránitból
a legjobb és legszebb kivitelben
a legolcsóbb gyáriárban kaphatók:
ROSENBAUM GYULA
kőfaragó ipartelepén
Békéscsabán, Andrassy u. 46. sz. a.

HUMOR.

A jó ötlet kibékítette.

III-ik Gusztáv svéd királynak udvari poétája Bellmann Károly Mihály volt.

Uralkodó és költő sokszor összekapáltak.

Egy alkalommal Gusztáv anynyira megharagudott Belmannra, hogy kitiltotta udvarából.

Néhány nap múlva a király ellovagolt Belmann lakása előtt és bámulva látta, hogy létra nyúlik fel a költő ablakáig, melyből a költő kidugta beszappanozott arcát, a létrán pedig a borbély állt s javában borotválta Belmann.

A király megállította a lovát és felkiáltott:

— Mit csinál Belmann?!

— Borbélyom kegyvesztessé lett, felség — szólt a költő. — Megtiltottam neki, hogy átlépje küszöbömöt, de hát nem tudok megélni a fickó nélkül.

A sikerült tréfának meglelt a kellő eredménye: Belmann visszanyerte a király kegyét.

Hol van „ezen üzlet“?

Budapesten, a Petőfi Sándor utcában, nem messze a Szervitátortól van egy kézimunka üzlet. Néhány nappal ezelőtt ez az üzlet átköltözött, de ugyancsak egy Petőfi Sándor-utcai helyiségbe, amely éppen szemben van a régi-vel. Az elhagyott helyiség nagy feketén ásitó kirakatában pedig megjelent egy jókora hirdetés — „útbaigazításul“: „Ezen üzlet szemben van.“

A bál.

Egy ötletes ember ezeket mondta a bálról:

— A leány amikor bálba megy: látra szóló váltó, — az anya: a kibocsájtó, — a táncos: a forgató, — a táncosnő: a forgatmány.

Ha nincs hozománya: üres a forgatmány. — Az a táncos, aki a szupé csárdás második felét átengedi: engedélyező. — A mama figyelmeztetése, hogy elég a táncból: óvás.

Hogy ették meg Kókán kétszer a lencsét?

Endrőd község lelképásztora volt az 1830-as években Lábos János, vele történt meg, a szóhadomány szerint, az alábbi eset.

Valamelyik útjában Kókán ment keresztül kocsin. A falu szélén egy asszonnyal találkozott. Azt kérdezte tőle: „Hogy hívják ezt a falut, néni“? — Kóka! — feleli az asszony. „Itt ették meg kétszer a lencsét“? „Itt bizony! Egye meg az ur harmadszor“! — A kocsis pirongatni kezdte az asszonyt, de a jólelkű öregur leintette, mondván: Csitt, csitt! Magunk kerestük magunknak! — (Aki nem tudná, hogy ették meg Kókán kétszer a lencsét, azoknak elmondom máskor? ...)

Ingatlan forgalom.

Iván Zsigmond és neje Nagy Julianna gyomai lakosok vettek 1 hold 767 négyszögöl és 524 négyszögöl zöldlapi szántókat Tuba Sándor gyomai lakostól 1000 P-ért.

kk. Herter Imre gyomai lakos vett 1 hold 207 négyszögöl kölesfenéki szántót Szabó Lajosné Kovács Zsuzsanna gyomai lakostól 800 P-ért.

Wiegert György és neje Lengyel Anna gyomai lakosok vettek 449 négyszögöl kölesfenéki szántót özv. Kovács Józsefné Török Eszter, Kovács László (nős R. Szűcs Máriával) T. Kovács Mihályné Kovács Eszter, Laki Istvánné Kovács Róza, B. Szabó Lajosné Kovács Zsuzsanna és kk. Kovács Ilona gyomai lakosoktól 220 P-ért.

Izsó Ambrus (nős H. Kovács Emiliával) szegedi lakos vett 1 hold 694 négyszögöl félhalmi szántót, 1/575-öd, rész, valamint 6/12108-ad rész legelő illetőségeket Csalah János (nős Cselei Erzsébettel) gyomai lakostól 1340 P-ért.

A Gyomán 1932 dec. 23-án megtartott bírói árverésen a Bácsi és társai bankház vett a beltelken fekvő 510 négyszögöl udvart Ozsváth György, Ozsváth Mária, Ozsváth Piroska dr. Látkóczky Imrené és kk. Látkóczky Lászlótól 4800 P-ért.

Papp Vazul és neje Kiss Róza gyomai lakosok vettek 366 négyszögöl kert és 575 négyszögöl szőlő pocosi ingatlant Baráth Imre és neje Zöld Julianna gyomai lakosoktól 900 P-ért.

Vaskor Károlyné Nádudvari Mária gyomai lakos vett egy beltelkes lakóháznak 1/4-ed részét özv. Bodon Lászlóné Putnoki Mária haszonélvezeti jogával terhelt Bodon László gyomai lakostól 780 P 42 fill.-ért.

Liszka János (nős Varga Zsófiával) gyomai lakos vett 7 hold 587 négyszögöl tanyai szántót Frolyó István (nős Timár Borbálával) endrői lakostól 6800 P-ért.

HIRDESSZEN LAPUNKBAN.

PUBLIKACIÓ.

Ailer Márton téglagyáros a balai legelő bérletre jószágot vállal. Éves jószág 9 pengő. Éven felüli 18 pengős a pásztor bér. Jószágot iratni lehet a téglagyaránál.

Két telken épült sarokház, modern üzlethelyiségekkel szabadkézből eladó. Bővebbet Kossuth Lajos u. 35. sz. alatt Vataj Gábor asztalosnál.

Egy kétszobás lakás haszonbérbe kerestetik. Jelentk. lehet: lapunk Szerkesztőségében.

Olcsóbb a bor! Kerekes Károly borkereskedőnél a kitűnő zamatu kádor borkor literje 40 fillér.

Eladó ház. A volt Fried Géza-féle Bocskay utcai ház 2000 pengő készpénzzel, olcsón, előnyös fizetési és kamat feltételek mellett eladó. Érdeklődők forduljanak Wagner József fakeskedőhöz Gyomán.

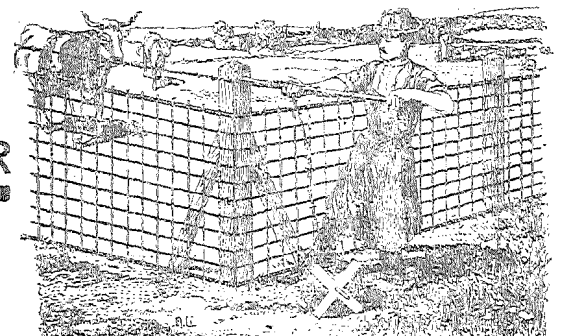
Egyszáz magyar hold föld, a Rokkantak földje tanyával és takarmánnyal hat évre kiadó buza haszonbér mellett, Gyomától 9 km., a körösladányi kövesut mellett. Bővebbet a gyomai „Honsz“ csoport Elnökségénél.

Egy sütiölapát, 1 szénvonó és 1 tűzpiszkáló eladó Kossuth utca 37 sz.

Lakodalmakra, előadásokra, mulatságokra székek, asztalok korlátlan mennyiségben kaphatók a ligeti pavilonban 5 fillér kölcsöndíj mellett.

Köszegi Mihálynak 3 hold özedi földje eladó. Értekezni lehet az adóügyi irodában.

Legjobb és legolcsóbb a
HAIDEKKER
féle
drótfonat.

Minden mennyiségben kapható:

Wagner Márton Fiai
fakeskedésében, GYOMÁN.

VASUTI MENETREND 1932. október hó 2-től.

gyors	gyors	gyors	gyors
6-15	9-00	13-32	17-00
11-06	11-57	18-07	19-59
6-38	11-14	12-02	18-15
7-31	12-09	12-40	19-10
			20-41
			3-38
			5-00
			10-45
			11-45
			19-10
			19-53
			0-32
			6-02
			8-52
			14-28
			17-00
			0-17
			5-52
			8-51
			14-20
			16-59
			19-04
			23-15
			5-00
			8-14
			13-26
			16-22
			18-12
			3-53
			12-40
			17-30
			20-05
			4-21
			13-08
			17-58
			20-33
			4-26
			13-13
			18-03
			20-38
			4-57
			13-44
			18-34
			21-10
			4-58
			13-45
			18-45
			21-11
			5-17
			14-04
			19-04
			21-30
			7-27
			16-10
			20-58
			6-53
			11-16
			16-10
			21-25
			6-48
			11-11
			16-05
			21-20
			6-15
			10-38
			15-32
			20-42
			6-13
			10-37
			15-31
			20-37
			5-53
			10-17
			15-11
			20-17
			4-05
			8-20
			13-24
			18-24

Nyomatványokat lapunk nyomdájában készíttessen.

Szerkesztésért és kiadásért felelős:
ifj. WAGNER MÁRTON.